

قمار باز

و

(یک داستان کثیف - بابوک)

لور سلدن

فئودور میخائیلوویچ داستایفسکی

ترجمه:

همایون حنیفه‌وند مقدم

سرشناسه: داستایوسکی، فنودور میخائیلوویچ، ۱۸۲۱ - ۱۸۸۱ م.

Dostoyevsky, Fyodor

عنوان و نام پدیدآور: قمارباز و (یک داستان کثیف - بابوک) / نویسنده: فنودور میخائیلوویچ داستایوسکی؛ ترجمه همایون حنیفه‌وند مقدم.

مشخصات نشر: تهران: پر، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۳۰۸ ص

شابک: 978-622-6041-39-3

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

دوران: داستان‌های روسی -- قرن ۱۹ م.

موضوع: Russian fiction -- 19th century

شماره افزودن: حنیفه‌وند مقدم، همایون، مترجم

رده بندی شنگره: PG۳۳۵۹/۱۱ ۱۳۹۸

رده بندی دهلی: ۷۳۳/۸۲

شماره کتابشناسی: ۵۶۳ ۳۶۷

قمارباز و (یک داستان کثیف - بابوک)

انتشارات پر

■ نویسنده: فنودور میخائیلوویچ داستایوسکی

■ مترجم: همایون حنیفه‌وند مقدم

■ صفحه‌آرایی: منیر علیزاده

■ نوبت چاپ: اول ۱۳۹۸

■ تیراژ: ۱۱۰ نسخه

■ قیمت: ۴۰,۰۰۰ تومان

■ شابک: ۳ - ۳۹ - ۶۰۴۱ - ۶۲۲ - ۹۷۸ ISBN: 978-622-6041-39-3

آدرس: خ لبافی نژاد، بین خ دانشگاه و فخررازی، پلاک ۱۷۴ واحد ۳

تلفن: ۶۶۴۶۶۳۶۰ - ۶۶۴۶۶۹۶۵ - ۹۱۲۳-۲۵۲-۵

www.ParNashr.ir

♦ پیش گفتار ♦

«فئودور» پسر «جانیل» داستایوفسکی» در سال ۱۸۲۱ در مسکو به دنیا آمد. او دومین فرزند خانواده بود. مادر داستایوفسکی در سال ۱۸۳۷ درگذشت و پدر پرشکس پس از یک سال بعد به قتل رسید.

داستایوفسکی پس از پایان تحصیل در دبیرستان به کالج مهندسی نظامی در «سن پترزبورگ» رفت و در سال ۱۸۴۳ با درجه‌ای افسری از این کالج فارغ التحصیل شد. نخستین داستانش «تهیدستان»، که در سال ۱۸۴۶ انتشار یافت، به اقبال گسترده‌ای روبه‌رو گشت. سه سال بعد به اتهام همکاری با «پترا شفسکی» بازداشت و به اعدام محکوم گردید. اما در آخرین لحظه مورد عفو قرار گرفت و تا سال ۱۸۵۴ در یک بازداشتگاه عجزمان واقع در ناحیه «اومسک» سیبری به سر برد.

تجربه‌ی ناشی از زندگی در این بازداشتگاه او را در نوشتن کتاب «خاطره‌های خانه در گذشتگاه» که در سال ۱۸۶۱ انتشار یافت، توانا ساخت.

داستایوفسکی در سال ۱۸۶۲ به دیدار دیگر کشورهای اروپایی شتافت و پس از بازگشت از سفر دوساله دیدگاهی اروپا ستیزانه

یافت. در طول این سفر با «مل سوسلووا» آشنا شد و همین آشنایی او را به سوی قمار کشاند و در سال‌های بعد، داستایوفسکی به‌تندی در سرایشی ناکامی‌های مالی سقوط کرد و به بسیاری مقروض گشت. اما از سال ۱۸۶۷ و به دنبال ازدواج با «آناگریگوریوونا اسنیتکینا»، با یاری‌های او بهبودی در وضع مالیش پدید آمد.

آن دو چهار سالی را که در کشورهای بیگانه گذراندند و سپس در مسکو، برای تصدی سردبیری نشریه «گراژندانین» به روسیه بازگشت. از سال ۱۸۷۶ کتاب جدیدش تحت عنوان «خاطره‌های یک نویسنده» انتشار یافت و به‌شدت مورد توجه خوانندگان قرار گرفت.

در سال ۱۸۸۰، داستایوفسکی به هنگام پرده‌برداری از یادبود «پوشکین» در مسکو، خنجران مشهورش را ایراد نمود و سرانجام شش ماه بعد در سال ۱۸۸۱ درگذشت.

بخش بزرگی از آثار مشهور داستایوفسکی پس از سال ۱۸۶۴ نوشته شدند که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از: «یادداشت‌هایی از زیرزمین» (۱۸۶۴)، «جنایت و مکافات» (۱۸۶۵)، «قمارباز» (۱۸۶۶)، «ابله» (۱۸۶۹)، «شیاطین» (۱۸۷۱) و «برادران کارامازوف» (۱۸۸۰).

گرچه دیدگاه داستایوفسکی به جهان با آنچه در زمانه‌اش، امروز روسیه بدان باور دارند تفاوت بسیار دارد، بااین حال - به آن‌ها نیز ناچار شده‌اند وجود شمار گسترده‌ای از آثارش را تحمل کنند و برای نشر این آثار مزاحمتی فراهم نکنند.

همایون حنیفه‌وند مقدم

سیزدهم آبان‌ماه ۱۳۶۳